

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot
dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde
Wereldt gheleeft hebben**

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

X. Het leven van eenn onghenaemde Maghet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

An. 1430.

Het leven van eene onghenaemde MAGHET.

*Ex Formi-
cario Ioan-
nis Nideri.*

*Sp draeght
haren
Maeghdom
Godt op.*

*Sp wordt
seer gequelt
van den duy-
vel.*

*Sp wast in
deughden
dooz quellin-
ghe.*

In 't velt (seyt Niderus) by de stadt van Neurem-
burgh na ghenoech is eene Maghet gheweest/ ten
tijde van den Schijber des levens/ ghebozen van
slechte ende arme ouders; als sy jonck was/ schoon
van lichaem/ recht ende slecht naer de ziele. Sy
noch niet gheheel houtbaer wesende / heeft haren
Maeghdelijcken staet Christo op-gheoffert/ vliedende
alle jonghe lichtveerdighepdt/ ende alle den brandt en-
de pvet haers herten in Christum, als tot haren byp-
degom/ op-dijvendt.

Des duyvels archept dit haer beghjndende/ is haer
seer moepelijck gheballen; heeft hem op-gherecht tes-
ghen dese strjdtstere/ namentlijck 's nachts/ nu ver-
baerlijcke gheruchten maeckende / nu onverwacht
op de mueren des huys vreeselijck cloppende/ ende met
eenen ghemaecten val des huys de Maget verbaert
maeckende/ om haer van hare devote ghebeden af te
trecken dooz vrees/ ende haer goedt voornemen te doen
verlaten; maer al te vergheefs. De boosheyt des duy-
vels heeft haer-selven bedrogghen; want de H. Maghet
behielp haer met woorden der H. Schrijtuere/ met goede
raden der Bicht-vaderen; ende sterck wordende dooz
hare epgen ghebeden ende de gratie Godts/ en achiede
des vyandts laghen ende ghewelt niet met allen; ja
dooz dese tentation/ als winden/ nam den brandt der
liefden tot haren bypdegom maer meer en meer aen/
ende vermeerderde sich wonderlijck seer.

Sp kreegh ten dien tijde eene begheerte van liefde
tot het trouwen van haren bypdegom Christum seer
groote/ die haer herte met eenen brandt ontstact/ met
gheen vuple ofte aerdsche liefde vermenght; maer om
particulierlijcken sekerlijck te weten/ dat sy van Christo
als sijne bypdt bemindt was. Want sy menichmael in
de vermaninghe/ die-men de Maeghdkens somwijlent
dede/ ghehoort hadde/ hoe dat de selve bypden Christi
waren; 't welck-men met luder stemmen haer-lieden
toe-praes/ om tot den Maeghdom te verwecken. Hare
ghebeden

ghebeden dan streckten daer toe/ liefdet Godt soo/
dat sy daer van doot haer particulier/ sekerheyt hebben
mochte/ oft sy oock een van syne bruyden gehouden
mocht wesen. In welke begheerte veel maenden vol-
herdt hebbende/ op eenen dach/ in haer hofken/ daer
sy haren kost upt haelde/ besich zijnde/ heeft den Heere
laten sien/ dat hy de begeerte van den armen verhoort
heeft: want soo sy van joncks af arm was/ hadde maer
dit hofken daer sy by leefde/ met noch een koep/ die sy
ghekocht hadde/ ende bracht soo de krupdekens van't
hofken als het melck van de koep te stadt-waert in/
om te verkoopen tot haer maghet onderhoudt; was
nochtans soo neerstigh om Godts woort te hoozen/
dat sy qualijck eene predicatie versupinde die-men in de
stadt dede; ende niet veel over de veerthien daghen
'rontfanghen van het Goddelijck lichaem ons Heeren/
ghebiecht zijnde/ wten stelde. Doo sy dan eens in haer
hofken naer ghewoonte haer werck dede/ onverhoets
naer haer oude begheerte berste haer desen wensch upt-
ter herten: Och oft, ô weerdighen Sone Godts, ick
schaemel ende alder-onweerdighste dienaerste, weer-
digh ware, in dese plaetse van mijn hofken, daer ick nu
mijn ooghen op slaec, eenigh teecken te vinden, dat ghy
my tot een bruyt ghetrouwt hebt.

Hy begeert
van Godt
sekerheyt dat
sy een bruyde
Christi is.

Den wensch en was soo haest niet ghedaen/ oft op
den selven ooghenblick sagh sy twee oft dyp lieffelijcke
violet-bloemkens/ die naer den tijdt van den jare/ als
dan niet ghelvonden en konden zijn: want het S. Mar-
tens-misse was, als-wanneer in die landen niet alleen-
lijck niet lieffelijcks ghesien en wordt: maer den vorst
ende sneeuw oock alle krupdekens doet verdooren. De
Maghet is verbligt ghelweest/ ja mede wat verbaest/
om dit onghewoon teecken, heeft even-wel de violet-
kens met der handt af- ghepluckt/ ende neerstelijck be-
waert/ ende van als-doen doort aen haren bruydegom
hertelijcker bemindt.

Sy wordt
verskert
doot dyp bio-
letten in den
winter was-
sende.

Maer soo namaels upt al te groote simpelheyt haer
een twijfeligh overquam/ oft sulck-een teecken ghe-
noeghsaem was/ om verskert te zyn van des bruyde-
goms trouwe/ dat sy soo neerstelijck van Christo be-
gheert hadde/ heeft al nieuwe ghebeden/ ende stercker
suchten naer haren bruydegom toe doen klimmen/ om
noch meer verskert te zyn van sulc-eene trouwe. Doo
D o j sp dan

Hy wordt
noch verse-
kert door ee-
nen sonder-
linghen rinck.

Hy dan wederom in 't volghende jaer op enen sekeren dach in haer hofken arbeydde/ ende wenschte upt den gront haers herten (soo 't Godt soo beliefsde) dat sy tot een teecken van sulck-eene trouwe/ enen rinck binden mochte ter plaetse daer sy dan haer oogen op gheslagen hadde; siet/ noch dese reyse en heeft Godt de gebede van d'oodmoedige Maget niet vermaect; maer heeft haer aldaer enen rinck laten binden (die ick namaels selfs gesien hebbe) wit van colcur/ van wat alloy en weet ick niet; maer het scheen supber silver wel ghelyck te zyn. Den knoop van den rinck waren twee handen in malckanderen konstelyck gheslagen / als malckanderen trouw ghebende/ wel vast in malckanderen gheperst. De plaetse daer hy ghebonden was/ en scheen van geen menschen veel ghehanteert te zyn.

Christus ver-
openbaert
haer.

De Maget desen rinck op-genomen hebbende/ heeft hem met danckbaerheyt wel nauw bewaert/ en booyt haer beste ghedaen/ om haren hoochsten bypdegom in den arbeydt van hare handen blydelijcker als boyn/ te dienen; soo veel te meer/ om dat hy naermaels noch in een nacht-visioen aen dese supbere Maghet hem heeft laten sien in de forme van een kleyn kindekē/ dat men in d'ermē noch draeght; ende soomen het schildert in den schoot van de glorieuse Maghet ende Moeder MARIA, ende sy-selven alsoo gheoffert/ om van haer omhelst te worden; het welck haer eene groote spoe is geweest/ om booyt-aen in oodmoedicheyt/ liefde ende verbuldigheyt haren bypdegom te dienen/ soo sy ghe- daen heeft tot haren sterfdagh toe.

An. 1430. Het leven van *Adelheydis* Maghet van Isnen, in het Bischdom van Constantien.

Ex Ioannis
Nideri For-
micario.
Adelheydis
tot onkuyf-
heyt ver-
weckt/ neemt
haer blucht
tot het ghe-
vedt.

DE H. Maghet Adelheydis (schryft Aiberus) is geboren in een dorp by Isnen/ een stadt van 't Bischdom van Constantien in Duytschlandt/ van slechte ouders; maer eben-wel van Godt geroepen tot den Maegdelijcken staet van joncks af. Hy maer seven jaren oudt zynde/ hoedde de schapen van haren vader; al waer sy van het jonck volc/ van haers onderdōs somwylē onbehoorlijck ghyenoort